

קרח זק

אין זו מראה, אלא קרח זק
מפתה את סבין החתוף.
אין שום משחקים על הדשא, בצד ההוא,
רק באר שוקטת של דם.
השגח על טירתך המסדרת.
הזהר מעליסה המתעוררת.

כריתה

המטה בצד שלך
היא שרוול ריק
מאחה היטב,
במקום בו עצרה הכריתה
את הנמק.

בקר אצל ג'ק

החלב בכז' ומעבה,
המרצפות הן עץ צהב,
והטנס מביט פנימה בנו,
במטה העמקה,
ומימים במתיקות מעל לאדן הרחב,
תודה לך.

סיום רחצה

במגע הים, יצוריי-סלע מקפלים
ונסגרים.
לאחר זנוקו, מותר הגל הנסוג קשוטים
בחול.
הזקנה התהפכה באמבטיה שלה, ידה
סרטן מקונן חטובים אבודים.
פעם, כאן, טפטוף גרם לבנה הנחבא לרטט,
פעם, הקסימה קונכית כובע-נייר את אהובה, פעם
היתה חוף באמבטיה שלה.

מאנגלית: אילן שיינפלד בהשתתפות ריבה רובין

רחוקו

לפני שנפקחו עיניי הקטיפה שלך, היית
מדע לעולם שלה דרך נחיריך:
הריח המכאיב של גנוני-אמף.

משוף משפתות-חלומותיה המבישים
הרמת עפעפיך והתאבנת:
ועודך מרחרח ביכים אחר הכל-בית.

ליריקה של השנה שעברה

הסלע בערב זה, נחשף
מנסיגה קטנה של הים,
לא נכנע לשום הסתככות של חלזון
או טחב.
הייתי מוכרחה להתכופף קרוב יותר, נלחצת
על כפות-ידי
כדי ללמד מזה משהו.
אני גרה קרוב יותר לחוף, השנה.

אני עצמי בבקר

חלמתי שאחזמי ילדה ביד.
ילדה מחפשת, בעינים מכות
שאינן יכולות לחלום אותי.
אמא —
קראה, נאני ידעתי אבדן.
נשיקה כעלה על פני
הכיתה אותי לבקר,
ולקריאת בני,
האחרת
נשמטה מאחזתי
עם קריאתה נטולת-התשובה.

צלה בינדר / "סנדי, ארזי חפציך וננוע במהירות האור..."

הדלק האורות, המצברים
עד כלות הכה בתפים
קרע את המיתרים
אל תשית לבך לפחד בי שלא מדע
למה, איך ומתי זה קרה
ואתה בלי ברוך בעינים
בלי גיטרה וצעקה
נע על גבי המקסם לעולם הבא
או מנהל עסקי אביך שהשארת בצד.
עוד תשאיר את סנדי
נעה במהירות האור לכו.
כל עוד, צעק, בכה, שיר.
עוד שאלה (אם אפשר)
האהבת כבר?
האהב האוהב אתה את סנדי?
הארזה חפציה? הדאגה?

*
סנדי, מי את?
מי את, סנדי?
ביבי, קורא לך השר.
הארזות חפציה?
קוראה לך ממלכת הרוקנרול
במהירות האור, לאן?
אל דאגה, סנדי, בקש
בצילילי גיטרה בס, תוף וחשמל.
הצורד, הצועק
המבקש לנוע במהירות האור
(מומן השארת אותנו מאחור)
ההנה זה רק שעשוע?
לא שמעתי דברי אמת צועקים כשליך
ונעה אתך ועם סנדי הרחוקה.
לאן תגיע, השר?
כל עוד, צעק, בכה, שיר.